

له بونیا دخوازییه وه بۆ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی دهق

حه‌مه سه‌عید حه‌سه‌ن
(سوێد)

لێكدانه‌وه هه‌یه. ره‌خه‌گر ده‌یه‌وێ له ریتی كردنه‌وه‌ی شفره‌كانی تێكسته‌وه، لایه‌نه تاریكه‌كانی رۆشن بكاته‌وه. سێلدن ده‌لتی: ره‌خه‌گریش كه چه‌شنی ئاسه‌وارناس زه‌ویی دهق هه‌لده‌كوێتی، ئه‌وه به ئومێدی دۆزینه‌وه‌ی شتی نوێیه، شتی كه پیشتر باسی نه‌كرابی. ئاخ‌ر ره‌خه‌گر نابێ ته‌نیا دیوی ده‌ره‌وه‌ی دهق ببینی. وه‌ك چۆن رۆمانووس قوول به ناخی قاره‌مانه‌كه‌یدا رۆده‌چن، ئه‌میش ده‌بێ به ناخی ده‌قدا رۆبچن، ده‌نا ناتوانی لێکی بداته‌وه.

راسته تێكست خاوه‌نی سیسته‌می سه‌ره‌خۆی خۆیه‌تی، به‌لام نه له بۆشایییدا سه‌ره‌لده‌دات و نه له بۆشاییشدا ده‌ژی، به‌لكو ده‌یان داو به چه‌ندین سیسته‌می دیکه‌یه‌وه‌ی ده‌به‌ستیه‌وه‌و یاسای گۆران پێكه‌ینه‌ره‌كانی ده‌قیش ده‌گرته‌وه، هه‌ر ئه‌مانه‌شه وایان كردووه خۆتندنه‌وه‌ی جیاواز هه‌لبگرێ.

ئه‌ده‌ب لای ره‌خه‌گرانی مارکسی له راستیه‌ی ئابووری و كۆمه‌لایه‌تییه‌كان دا‌براو نییه و ده‌ره‌وه‌ی له ده‌قدا نه‌ك هه‌ر هه‌میشه ئاماده‌یه، به‌لكو به‌ردی بناغه‌ی دا‌هینانیشه و هونه‌ر به گشتی به‌شێكه له سه‌رخانی كۆمه‌ل. هیتگ‌ل پتی وایه هه‌موو ناوه‌رۆکیك شیوه‌ی گونجاو بۆ خۆی دیاری ده‌كات، لای مارکسی-ش فۆرم بێ بایه‌خه ئه‌گه‌ر فۆرمی ناوه‌رۆکی نه‌بێ. له روانگه‌ی (ئالترۆسیر) هه‌و، مارکسیزم ئینسان وه‌ك تاك ناکاته بناغه، به‌لكو وه‌ك زاده‌ی پێوه‌ندییه كۆمه‌لایه‌تییه‌كان و شیوازی به‌ره‌مه‌هێنان ده‌یبینی.

لای ره‌خه‌گری بونیا‌دخواز چونكه له ریا‌لیزمدا، زمان روونه و ژبانی تیدا ده‌بینن، مه‌دللول (مه‌به‌ست) له دال (هیتما) گرنگ‌تره، مانا پێش ده‌نگ ده‌كه‌وێ و مه‌به‌ست پێشه‌کی ئه‌و شتانه‌ی ده‌ست‌نیشان كردووه كه نووسه‌ر به‌کاربان ده‌هینن، بۆیه ریا‌لیزم دژی هونه‌ره‌و ئه‌ده‌ب ده‌كات خزمه‌ت‌كاری واقیع و زمانیش كه ئامانجه، وه‌ك ئامیر ده‌ب‌خاته‌گه‌ر.

سه‌ره‌له‌دانی بونیا‌دگه‌ری

ده‌لین سه‌ره‌له‌دانی بونیا‌دگه‌ری بۆ سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۳) ده‌گه‌رته‌وه. ئه‌و کاتانه‌ی دی سوسیر له زانکۆی ژنیف له بواری زانستی زماندا خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه بوو. دواتر ئه‌م

ره‌خه‌ و ره‌خه‌گر

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی زاده‌ی مه‌عریفه‌و هونه‌ره، بۆیه بیریاره‌كان زۆریه‌یان ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بیش بوون، له‌وانه: هیتگ‌ل، مارکس و هایدگه‌ر. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌رچی بواریکی سه‌ره‌خۆی لێكوێینه‌وه ئینسانیه‌كانه، به‌لام پێوه‌ندییه‌کی پته‌وی به بواره‌كانی دیکه‌یشه‌وه هه‌یه.

سه‌عات‌چی چۆن به وردی سه‌رنجی سه‌عات ده‌دات، ره‌خه‌گریش ده‌بێ به هه‌مان شیوه له تێكست بکوێتیه‌وه. ره‌خه‌گر هیتشتا پرديکه له نیتوان دهق و خۆینه‌ردا و به‌كێ له ئه‌ركه سه‌ره‌کییه‌كانی ئه‌وه‌یه رووناکی بخاته سه‌ر تێكسته‌كه و نابێ له سه‌ر سینییه‌کی زێرین خواردنیکی بۆگه‌ن پێشكه‌ش بکا. (نووسه‌ر، دهق، خۆینه‌ر) ئیستاش ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی بایه‌خ به‌م سێ كوچكه‌یه ده‌دات. ره‌خه‌ی جوان پاشکۆی دهق نییه، هیتچی له‌و تێكسته‌كه‌متر نییه كه به‌سه‌ری ده‌كاتوه.

ره‌خه‌گر كه له ده‌قیك ده‌کوێتیه‌وه پێوسته وه‌لامی ئه‌م پرسانه بداته‌وه: ئه‌م ده‌قه چۆن وتراوه؟ چی تیدا وتراوه؟ بۆچی وه‌ها وتراوه؟ به‌لای هه‌ندی ره‌خه‌گره‌وه: كێ ده‌قه‌كه‌ی نووسیوه؟ كه‌ی ده‌قه‌كه‌ی نووسراوه؟ هیت گرنگیه‌کیان نییه. تۆدۆرۆف ده‌لتی: هه‌موو ده‌قی ده‌یه‌وێ شتی بلی، ئه‌ركی لێكوێینه‌وه، هه‌ل‌دانه بۆ گه‌یشتان به‌و شته.

ره‌خه‌گری ئه‌فانگارد بتیک تێكناشکینن، په‌رستگه‌كه ده‌رووخینن و كه ده‌ست ده‌داته قه‌له‌م، به‌نیازه لایه‌نی ده‌قی بگرێ، یان ده‌قی ر‌هت بكاته‌وه، به‌لام ئه‌مه به‌و مانایه نییه كه پێش خۆتندنه‌وه، بریاری دا‌بی لایه‌نی ده‌قی بگرێ، یان به‌چاوی گومانه‌وه سه‌رنجی ده‌قی بدات.

ره‌خه‌ ده‌شێ له به‌رژوه‌ندی ده‌قه‌كه‌ بێ، یان هه‌ولێ به‌ فیرۆدانی ره‌نجی نووسه‌ره‌كه‌ی بدات. ده‌شی بایه‌خ به‌ هه‌ندی لایه‌نی گرنگی تێكسته‌كه‌ بدات و هه‌ندی لایه‌نی گرنگی دیکه‌ی فه‌رامۆش بکات. ده‌شی بایه‌خ به‌ لایه‌نه‌ لاهه‌کییه‌كانی ده‌قه‌كه‌ بدات و لایه‌نه‌ سه‌ره‌کییه‌كانی پشتگۆی ب‌خات ده‌شی ته‌نیا له روانگه‌ی ئایدۆلۆژیاوه سه‌رنجی ده‌قه‌كه‌ بدات.

ژاك دریدا ده‌لتی: دهق بۆ ئه‌وه‌ی مانابه‌خش بێ، پێوستی به

میتۆده له گه لێ بواری دیکه‌ی مه‌عریفه‌دا ره‌چاوکرا، دی سوسپیر که پیتی وابوو دهره‌وه کارتیکردنیکی هیتنده به‌رچاوی له‌سه‌ر زمان نییبه و زمان خوژسکانه دیتته گوژی، کاریگه‌ریتی له‌سه‌ر فۆرمالیسته رووسه‌کانیش، له‌وانه: شکلوئفسکی و تینیانۆف، هه‌بوو، گوته‌ی بونیادی بۆ یه‌که‌مین جار (۱۹۲۹) له‌ کۆنگره‌ی فیلولۆژه‌کانی سلافدا، تینیانۆف به‌کاری هینا. زاراوه‌ی بونیادگه‌ریش هه‌ر هه‌مان سال بۆ یه‌که‌مین جار رۆمان ژاکویسۆن (۱۸۹۶ - ۱۹۸۲) به‌کاری برد.

بونیادگه‌ری هه‌ر درێژه‌پێدانی فۆرمالیزی رووسییه و زانای فه‌ره‌نسایی کلود لیثی شتراس یه‌که‌یکه له‌ به‌ناوبانگترین دامه‌زرتنه‌ره‌کانی. هه‌ندیکی دیکه (۱۹۳۰) به‌ سالی له‌ دایکبونی بونیادگه‌ری ده‌زان و وای بۆ ده‌چن سه‌رده‌می زێرینی پراکتیزه‌کردنی ئه‌و میتۆده له‌ سالی (۱۹۵۶) به‌ دواوه ده‌ست پێده‌کا. سالی (۱۹۶۸) (پرووخ بونیادگه‌ری) یه‌که‌ بوو له‌ دروشمه‌کانی شوژی قوتابییانی فه‌ره‌نسا. هه‌ر هه‌مان سال خوژی ئه‌م میتۆده له‌ ئاسمانی زیدی خوژی: فه‌ره‌نسا، ئاوابوو. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌ موخازه‌ره‌که‌ی (۱۹۶۶) ی ژاک دریدا، ئه‌وی زانکۆی جوژ هۆکنز، به‌ ته‌لقیندانی ته‌رمی بونیادگه‌ری و جارسانی له‌ دایکبونی هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه (Deconstruction) داده‌نێن.

بونیادگه‌ری چونکه فه‌لسه‌فه نییبه، میتۆدی لیکۆلینه‌وه‌یه، ره‌خنه‌گر بۆ پێره‌وکردنی ئه‌و میتۆده پیتیستی به‌وه نییبه فیکری خوژی بگوژی. چونکه ئه‌وانه‌ی نوینه‌رایه‌تی ئه‌و میتۆده ده‌که‌ن، له‌ رووی فیکری و تیۆرییه‌وه ناته‌بان، بۆیه ناکرێ ناوی ریباز یان بزوتنه‌وه له‌ بونیادگه‌ری بنرێ، ژاکویسۆن و گوڵدمان مارکسی بوون و میتۆدی بونیادگه‌رییان ره‌چاو ده‌کرد.

بارت: هه‌له‌ژاردنخواز بووه، لاکان: سه‌ر به‌ هیچ ریبازی نه‌بوو. ده‌یویست وه‌ک خاوه‌ن ریبازی تایبه‌ت به‌ خوژی سه‌رنجی بدرێ. به‌شیکێ گرنگ له‌ ناوبانگی میشیل فوکو (۱۹۲۶ - ۱۹۸۴) به‌وه‌وه به‌نده، گویتی به‌وانه نه‌ده‌دا که خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی فیکری بوون و ئه‌و شتانه‌ی ده‌نوسی که خوژی ده‌یویست نه‌ک که ئه‌وان ده‌یانخواست.

بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی

فازل عه‌رزوای ده‌لی: (ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی به‌یاننامه شیعییه‌که‌ی (۶۹) ی ئیمه، چه‌ند ته‌دیستی کوردیش به‌یاننامه‌یه‌کیان له‌ سه‌ره‌تای سالی (۱۹۷۰) دا سه‌باره‌ت به‌ تازه‌گه‌ری، بلا‌وکرده‌وه. هه‌ر ئه‌م شاعیره که سالی (۱۹۶۷) (مخلوقات فاضل العزوي الجميلة) ی بلا‌وکرده‌وه ناوی لێ نابوو: رۆمانه شیعی. سی سالی ره‌به‌ق دوا‌ی ئه‌م که (شیرکو بیته‌س - ۱۹۹۷) (مار و خاچ و رۆژژمیری شاعیریکی) ی بلا‌وکرده‌وه، ناوی لێ نا: رۆمانه شیعی.

فازل له‌و رۆمانه شیعییه‌دا که له‌ نیوان سالانی (۱۹۶۵) تا (۱۹۶۷) دا نووسیویته ده‌لی: (رۆمانیکی کراوه‌یه، هه‌موو که‌س ده‌کاری به‌شداری له‌ نووسینیدا بکا) که‌چی هه‌ندی

نووسه‌ر له‌ باشووری کوردستان که تازه‌کی باسی ده‌قی کراوه ده‌که‌ن، پێیان وایه شتی نوێیان دا‌هیناوه.

روانگه لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه شیعییه بوو، که به‌ ده‌ستپێشخه‌ری فازل عه‌رزوای له‌ عێراقدا سه‌ری هه‌لدا، سالی (۱۹۶۹) که فازل و هاوڕێکانی گوژاری (شیعی ۶۹) بلا‌وکه‌نه‌وه، ته‌نیا چوار ژماره‌ی لێ ده‌رده‌چێ سالی (۱۹۷۰) که (شیرکو بیته‌س) و هاوڕێکانی گوژاری (روانگه) بلا‌وکه‌نه‌وه، ته‌نیا سێ ژماره‌ی لێ ده‌رده‌چێ.

(نحو تحلیل بنیوي للشعر المجاهلي) یه‌که‌مین لیکۆلینه‌وه‌یه له‌ به‌ر رۆشنایی بونیادگه‌ریدا به‌ زمانی عه‌ره‌بی، سالی (۱۹۷۵) که‌مال ته‌بودیب سه‌باره‌ت به‌ شیعی (له‌بید) نووسیویته. پروپ به‌ چ شتوای چیرۆکی میلی رووسی به‌سه‌ر کردۆته‌وه، که‌مال ته‌بودیب-یش هه‌ولێ داوه، بۆ لیکدانه‌وه‌ی شیعی جاهیلی، هه‌مان شتوای بگرته‌به‌ر.

نزیکه‌ی ده‌ سال بوو بونیادگه‌ری له‌ زیدی خوژی باوی نه‌ما‌بوو، ئینجا گه‌یشته عه‌ره‌بستان، دوا‌زه سال زیتیر بوو گه‌یشتبووه عه‌ره‌بستان، ئینجا گه‌یشته باشووری کوردستان، وه‌ک چۆن که‌مال ته‌بودیب به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی پروپ ده‌ستی پێکرد، بونیادخوازانی کوردیش به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی که‌مال ته‌بودیب، به‌ خۆیندنه‌وه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی ده‌ستیان پێکرد.

ئه‌وی باسی میژووی سه‌ره‌له‌دانی بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی بکا، نایب ئه‌م سێ کتێبه فه‌رامۆش بکا:

(۱) الاسلوب والاسلوبية - عبدالسلام المسدي (۱۹۷۷).
(۲) نظرية البنائية في النقد الادبي - د.صلاح فضل (۱۹۷۸).

(۳) جدلية الخفاء والتجلي - كمال أبو ديب (۱۹۷۹).

بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی به‌ شتیه‌یه‌کی گشتی وینه‌یه‌کی شتوای بونیادگه‌رییه ئه‌ورووپاییه‌که‌یه، بونیادگه‌ری کوردیش وینه‌یه‌کی شتوای بونیادگه‌رییه عه‌ره‌بییه‌که‌یه.

بونیادگه‌ری چیه‌؟

بونیادگه‌ری رهنگدانه‌وه‌ی ئه‌و ته‌نگه‌ کولتووری، فیکری و شارستانییه بوو که ئه‌وروپای پێدا رته‌ت ده‌بوو، چونکه رووی ده‌می ته‌نیا له‌ هه‌له‌ژاردنه‌وه بوو که به‌ کاری ره‌خنه‌نووسینه‌وه خه‌ریک بوو، ره‌خنه‌یه‌کی تا بلێی بی جه‌ماوه‌ر بوو، له‌وه ناچێ ژماره‌ی خۆینه‌رانی زۆر له‌ ژماره‌ی نووسه‌رانی هه‌له‌کشاو‌تر بوو بێ.

نووسینی ره‌خنه‌گری بونیادخواز، له‌وه ده‌قه ته‌ده‌بییه‌ی که به‌سه‌ری ده‌کاته‌وه، سه‌ختترو نه‌ک هه‌ر ده‌قی کار له‌سه‌رکراو شی ناکاته‌وه، به‌لکو خوژی پیتیستی به‌ شیکردنه‌وه هه‌یه، نه‌ک هه‌ر یارمه‌تی خۆینه‌ر نادا، به‌لکو کاره‌که‌ی لێ دژوارتر ده‌کا و ئه‌میش وه‌ک شیعی بالا (Superpoem) خۆینه‌ر لێی تیناگا.

به‌وه ره‌خنه‌یه‌ی شتراس له‌سه‌ر ئۆدیو نووسیوه، خۆینه‌ر له‌ دراما‌که نزیک نابیتته‌وه، رۆلان بارت (۱۹۱۵ - ۱۹۸۰)

چیرۆکیکی به لزاکی-ی به سهر کردۆتهوه، لیکۆلینهوه که ی ههوت هیندهی چیرۆکه که به.

ئهگه چچی رهخه گری بونیادخواز زۆر باس له نزیکبونهوه له دهق و رۆچوون به ناخیدا دهکات، که چی هینده لیتی دوور دهکهوئتهوه، خوئنه ره بیری دهچیتتهوه، رهخه گر باسی چی دهکا. له بری ئهوهی رووناکی بخاته سهر دهقه که، دهیشارتتهوه.

ئهو دیاگرام، خشته و شپوه ئه ندازه بیانهش که بونیادخوازان په نای بۆ ده بن، خوئنه ره له دهقه که دوور تر دهخه نهوه. له ناکو بازنه، سیگۆشه، لاکیشه، تیر و هیلکاری سهر سهر قوت دهکه نهوه، بچ ئهوهی خوئنه بزانی، چی شیعی بۆ دلیر یان نالی له گه ئه وه هیله راست و چه پانه دا کۆده کاته وه!

میشیل ریفايتهر پیتی وایه نه که خوئنه ری ناسایی، رۆشنییری لیزانیش له وه رهخانه تیناگات، که شتراس و ژاکۆپسون سه بارهت به شیعی بۆ دلیر نووسیوانه. هه ندی له وه رهخه گرانه (ئیلیهت) یان به ئه رستۆکراتی ده زانی، هه لپژاردهش به ته وای له نووسینه کانی خو بان تیناگا.

رهخه ی بونیادگه ری گرنگی به قوولایی ده دات و پانتایی فه رامۆش دهکا، وه ک تیشکی ئیکس ده گاته سهر ئیسک، به لام تویره کانی پیش ئیسک پشتگۆی دهخا، بونیادخواز شاکاری ئه ده بی ته نیا وه ک په یکه ری ئیسک ده بیته، لیکۆلینه وه که ی ملکه چی ئامار، هیلکاری و قالبی پیش وهخت ئاماده کراوه و چونکه ته نیا له په نجه ره ی زمانه وه ده پروانته دهق، بۆه ناتوانی هه موو تیکسته که بیینی.

به لای بونیادگه ری به وه گرنگ ئه ده بی بوونی دهقه، به چاوپۆشین له مانای دهق و ئه رکی ئه ده ب، بونیادخواز هه ول ده دا گرنگی به وه ره گه زانه بدا که وایان کردوه، ده قیک بکه ویتته خانه ی ئه ده به وه و لای ئه و بایه چی دهق ته نیا به پتوه ندیی نیوان پیکه ئینه ره کانی به نده، لای مارکسییه کان پتوه ندیی نیوان پیکه ئینه ره کانی تیکست و میژوو، مانا و گرنگی کاره ئه ده بییه که ده ستنیشان دهکا.

لای بونیادخوازان گوته وه ک په که یه کی سهر به خو، بایه خیکی ئه وتۆی نییه، گرنگ پتوه ندیی نیوان گوته کانه. په یامی دهق گرنگ نییه، لایه نی ناناگایی و دیوی ناوه وه ی دهقه که گرنگه. رهخه ی بونیادگه ری ناوه کییه، هه ره گرنگی به ناوه وه ی دهق ده دات، ده ره کی نییه، ئا ور له ده ره وه ی دهق ناداته وه.

لیکۆلینه وه ی بونیادگه ری ته نیا راهیتانه له سهر زمان، لای سوسپهر هیچ پتوه ندییه ک له نیوان دهنگی وشه که و مانا که یدا نییه و مانای وشه له ناو خودی وشه که دا نییه، له ده ره وه ی وشه که دایه، بونیادخواز که باس له بونیادی دهق دهکا، سه رنجی ته نیا لای پیکه ئینه رانی دهقه که یه و ناوه رۆکی به لاه مه به ست نییه. لای ئه م دال گرنگه، مه دللول هیچ به هایه کی نییه و ته نیا له رپی زمانه وه جیهان ده بیینی.

زیندانی زمان

خولیای سهره کیی بونیادخواز شیکردنه وه ی دهقه له رووی

زمانه وه. لای ئه م زمان نامانجه، نه ک ئامیر دهق سهر به خو به و پتوه ندیی به واقیعی ده ره وه ی دهقه وه نییه. هه موو شتی له دهقه وه ده ست پیده کات و هه ره به ده قیش کۆتایی دی.

بونیادخواز هه لومه رچی کۆمه لایه تی، قوئانگی میژوویی، سایکۆلۆژیا و ئایدیۆلۆژیا به و بیانووه وه که له ده ره وه ی دهقن، پشتگۆی دهخا. لای ته وژمی فۆرمالیزمیش که ئیکتۆر شکۆفسکی (۱۹۱۷) بانگه شه ی بۆ ده کرد، رهخه ده بی ته نیا لیکۆلینه وه بی له دهقه ئه ده بییه که وه چا و له وه هه لومه رجه کۆمه لایه تییه بیۆشی که تیکسته که ی تیدا نووسراوه، یان که ته نانهت دهقه که باسی لیتوه دهکات و نابچ ئا ور له نووسه ری ده قیش بداته وه، به لکو پتوبسته ته نیا گرنگی به فۆرمی دهقه که وه به شپوازی نووسینه که ی بدات. لای بونیادخواز هه مان دال له هه مان دهقدا، مه رج نییه هه ره هه مان مه دللولی هه بی و هه مان خوئنه ره ده شی خوئنده وه ی جیا وازی بۆ هه مان دهق هه بی. لای ئه و هه ره ده قی چه ند جار بخوئنه رته وه، برتییه له هینده دهقی جیاواز، له گه ل هه موو خوئنده وه یه کدا، دهقه که سه ره له نووی به شپوه به کی تازه له دایک ده بیته وه و خوئنه ره دا هیتنه ری دهقه. ئه وه نییه کروسمان ده لی: «خوئنه ره بریار ده دا، مانای فلان دهق چییه».

بونیادخواز پیتی وایه دهق یاری کردنه به وشه، جیهانی دهقی شیعی ده رگای له سهر خودی خو ی داخستوه، له ژیرخان و سه رخان کۆمه ل داپراوه و پتوه ندیی به کات و شوئنه وه نییه. لای بونیادخواز، دا هیتنه ره که له به ره مه هیتانی کاره که ی بووه وه، ئیدی پتوه ندیی خو شی له گه ل به ره مه مه که یدا وه ک پتوه ندی خوئنه ره به ره مه مه که ی لی دی، چونکه کاره ئه ده بییه که دوور له ده سه لاتی دا هیتنه ره که ی ده بزوی و ئیشی خو ی دهکا.

بونیادگه ری دژی تاکه، چونکه له لیکدان وه ی کاره ئه ده بییه کاند، رۆلی ئینسان: نووسه ری دهق، له به رچا و ناگری و باس له بزبوونی خودی نووسه ره دهکا. ئه گه چچی شیعی ره نگدانه وه ی باری ده روونی ئینسانه، که چی بونیادگه ری وه ک سیسته میکی عه قلی مامه له ی له ته کدا دهکا. قوتابیه کانی شتراس بۆ بنیاتنانی پرد له نیوان پیکه ئینه ره کانی ته فسانه و خه ونی مرۆقی سه ره مدا، هانا یان بۆ کۆمپیوته ره ده برد. له مارکسیزم-دا تاک: قوربانیه، هیتزه ئابووریه کان: جه لاد، له بونیادگه ری خود: قوربانیه و زمان: جه لاد. بونیادگه ری لووتبه رزانه سه رنجی میژوو ده دات، ئینسان له زیندانی بونیادو سیسته مدا به ند ده کات و له خو ی نامۆ ده کات.

بونیادخوازان وای بۆ ده چن، ئه وه بونیاده، رووداو ده خو لقیته ی و ئینسان زاده ی زمانه، ئه وه یان له یاد ده چی که بونیاد به ره مه ی پتوه ندییه کۆمه لایه تییه کان و شپوازی به ره مه هیتانه. بونیادگه ری گرنگییه کی زۆر به ئامار ده دا، که ده قی به سه ره ده کاته وه، ده نگه کان: به رزو نزم، ره نگه کان: توخ و کال، وته کان: کورت و درپژ، رسته کان: پرسباری و خه به ری، ناوه کان: تاک و کۆ، راناوه کان: بگۆ و بشنه و، ئاوه لئاوه کان:

بئى لايەن و لايەنگەر، فرمانەكان: داخووزى و رابردوو، بكةرهكان: گياندارو بئى گيان، دەرژميرى. دەشى بونىادگەرى لە رابردوودا لە بواری ناماردا سەرکەوتنى بە دەست هێنايى، بەلام هەنووکە کۆمپيووتەر ئەو کارە پوختتر ئەنجام دەدا.

ئایا بە سەرنجدانى دەق تەنیا لە رووی زمانەوه، دەتوانین دەقنى بە تەواوی هەلبەسەنگینین، بە مەرجى زمان لە هەموو شتیکى دەرەوى دەق دابیرین؟ زمان لە زمەینەیهکی کۆمەلایەتی و رۆشنسیرى دیاریکراودا سەرھەلەدا، پرۆژەى بونىادگەرى زمان لەو زمەینەیه دادەپری، بۆیە وەك دیاردەیهکی ئینسانی تووشى نەسکۆھات، هەوینى شکستی بونىادگەرى لە هەناوی خۆیدا بوو، نەیتوانى بە رۆچوون بە ناخى دەقدا، دیوی ناوہوى دەق رووناك بکاتەوه، لەبەر ئەم هۆکارە شاسوارەکانى لىي کشانەوه. پرۆژەى بونىادگەرى بۆیە دووچارى گلان هات، چونکە بونىادخووزان جیھانیان لە دەنگە فاسۆلیایە کدا دەبینى و درەنگ پىيان زانى کە ئەم مینتۆدەى لەگەڵ زماندا دەگونجى، مەرج نییە بۆ غەیری زمان لەبار بى. فوکو دەیوت: حەقیقەت بوونى نییە، ئەوى هەیه تەنیا زمانە. ئەوان زمانیان بە زیندانى عەقل دەزانی، کەچى زمان بوو بە زیندانیان.

بونىادگەرى زادەى نائینسانىبوونى کۆمەلگەى سەرمايەدارییە، کۆمەلگەیهک کە تەکنەلۆژیا ئینسانی کردۆتە شتومەک. بونىادخووزان کەسانىکن ملکەچى یاساکانى کۆمەلگەى سەرمايەدارى، کەسانى کە پشتیان کردۆتە واقیع و ئینسان. گوستاف فلوپیر لە نامەیه کدا کە بۆ لويس کولیت-ى نووسىوه، دەلى: «ئەوى بە لامەوه جوانە، ئەوى دەمەوى بینوسوم، کتیبىکە لەمەر هیچ، کتیبى پشت بە هیچ نەبەستى، شىوازه بەهێزەکەى بەشەکانى پیکەوه بلکینى، تەواو هەر وەك زەوى چۆن کەوتۆتە بۆشایىهوه بۆ راگرتنى خۆى پىبوستى بە شتیکى دەرەكى نییە، ئەویش پىبوستى بە هیچ نەبى، کتیبى بابەتى نەبى، یان لای کەم هەست بە بابەتەکەى نەگرى، ئاخىر باشتىرىن کارى هونەرى، کەمترین بابەت دەگریتە خۆى». بونىادگەرى کە هەلانتە لە کیشەکان، نەك بەرەنگاریبوونەویان، ئایا شتیکى لەوه نویتىرى وتوو؟

هەلوشاندنەوه

لە کۆتایى سالانى شەستدا بونىادگەرى، گۆرەپانى بۆ هەلوشاندنەوه چۆل کرد. ئەو دوو پرۆژەیه بە چاوپۆشین لە جیاوازیی ئەو سەرئەنجامەى پىی دەگەن، هەردووکیان پشت بە خویندەنەوى بە دەقەوه نووسان و دوور نەکەتنەوه لىي (Close Reading) دەبەست.

ئەگەر هەلوشاندنەوى دەق بە مەبەستى دەستىشان کردنى پیکهیتەرهکانى و پىتوهندییەکانى نىوان ئەو پیکهیتەرهانە و سەرلەنوئى پیکەوه بەستەنەوى ئەو پیکهیتەرهانە بى، بەو جۆرەى خوینەر لە مانای دەقەکە نزیك بىیتەوه، ئەوا هەلوشاندنەوه گەرانهویە بۆ رەخنەى نوئى، کە رەخنەگر رۆلى پردى نىوان دەق و خوینەرى دەبینى.

لای رەخنەى نوئى کە نووسەرە ناسراوەکانى بریتى بوون لە: رىچارد، رانسۆم، ئیلیەت، وارین، بروکس و بىرک، بەپىچەوانەى هەلوشاندنەوه، دەق کۆتایى پى هینراو و داخراوه، کە نووسەرەکەى لە نووسینى بووہوه، تەواو دەبى، رەخنەى نوئى سى سال (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) گۆرەپانى رەخنەى ئەدەبىی کۆنترۆل کردبوو، کە لە ئەوروپا سەرەدەمى بەسەر چوو، ئینجا گەیشتە ولاتانى عەرەب و بیست سالى، رەخنەگرانى عەرەبى سەرقال کرد.

هەلوشاندنەوه خووزەکان کە زاراوه رەخنەییە دىرینەکان بە شىوہیهکی نوئى دادەریژنەوه، پىيان وایە شتى نوئیان داھیناوه. بۆل بۆفی دەلى: (هەلوشاندنەوه هەر درىژەپىدانى رەخنەى نوئى).

ژاک لاکان، (۱۹۰۱ - ۱۹۸۱) لە ژیر کاربگەریتى فرۆید (۱۸۵۶ - ۱۹۳۹) دا لە برى دووانەى خود و بابەت، دووانەى (من و ئەوى دیکە) ی هینایە گۆرى. بۆچوونەکانى دریدا سەبارەت بە زمان، سەرلەنوئى نووسینەوه (Intertextuality) و رەتکردنەوى نە گۆر و خویندەنەوى جىي باوەر، هەر دەلى لە ھايدگەرەوه وەرگىراون، ئەوہش گوايە ئەدەبىبوونى زمان، بە دوورى ماوہى نىوان دال و مەدلۆلۆه بەندە، هەلوشاندنەوه خووزان لە ھايدگەریان خواستووہ.

ئیلیەت-يش لە نووسینە بەناوبانگە کەیدا: (لەمەر دابونەرىت) بە راشکاوى ياسى سەرلەنوئى نووسینەوى کردووہ و پىي و ابووہ. هیچ دەقیتى نوئى، داپراو نییە لە دەقە دىرینەکانى و لە (ویرانە خاک) يشدا راستەوخۆ و ناراستەوخۆ کەلکى لە کەلەپوورى شىعربى لاتینى، ئەلمانى و ئینگلیزى بىنیه.

ئەلقەى ناوہندى پرۆژەى هەلوشاندنەوه: زمانە، بارت دەلى: دەق بریتىیە لە زمان و لەو چالاکییەى بە مەبەستى بەرھەمەیتانى زمان دەنوئىرى. (بىرمان) يش پىي وایە: جیھان زمانە، ئاخىر بەھۆى زمانەوه لە جیھان تىدەگەین.

ئەمەش شتیکى نوئى نییە، ئەوہتا ھايدگەر کە مامۆستای دریدا، دەپرسى: کامیان پىشتر سەریان هەلداوه، بوون یان زمان؟ لای ئەمیش شتى نییە لە دەرەوى زمان، کە بکرى بە پىوانە و زىرى زمان لە مەحەک بدات و خووشى جىي مشتومر لەسەر کردن نەبى.

مەسەلەى مەرگى نووسەر کە رۆلان بارت (۱۹۶۸) جارى دا و لای هەلوشاندنەوه خووزان زۆر دووبارە دەبیتەوه، شتىک نییە لە داھینانى خووزان، پىشتر فۆرمالیستەکان، نووسەرانى رەخنەى نوئى و بونىادخووزانىش نووسەریان لەناو دەقدا نەدەبینى. ئەوى کە مەبەستى نووسەرىشە ناکرى بە پىوانە بۆ لیکدانەوى دەق، گرنگ ئەوہیە دەق چى دەلى، ئەمەش برۆکس لە (۱۹۵۴) دا وتوویەتى.

ژاک دریدا کە بەو مەبەستە لە مانای یەکەم و ئاسایى دەق دەکۆلپیتەوه، تا وردوخاش و پەرژوبلاوى بکاتەوه، پىي وایە ئەو دەقەى سەرەتاو کۆتایى هەبى، ناوہرۆکەکەى شىواوى لى

حالیبوون بی، ناوینشان، نووسەر، پهراویزی هه بی و بکری به سهراوه، ئه وه دهقیکی تهقلیدییه.

بارت-یش پیتی وایه ئه وه دهقهی تهنیا یه ک لیکدانه وه هه لیکری، ئه ده ب نییه، زمانی ئه ده بی هه میسه ده بی زمانیکی مه جازی بی. خه سه له تی سه ره کیبی زمانی ئه ده بیسه ئه وه یه، که ده شی خراب لیتی حالی بین، هه ر بۆیه هه رچی به ره ه می سه ر به ریالیزمه، بارت به ئه ده بی نازانی.

لای هه لوه شانده وه خوازان زمانی ئه ده بی ریگه بۆ ئه وه خو ش ده کا، که به هه له لیتی تیگه یین و خرابی بخوینینه وه، ئه وه ده قه ش که ری نادا به د لیتی حالی بین، ناکه ویتته باز نه ی ئه ده به وه. لای ئه وان خراب خوینده وه: خوینده وه ی هه له نییه، به لکو مه به ستیان جو ره خوینده وه یه که، ریگه بۆ خوینده وه ی جیاوازی دیکه خو ش بکا. دئی مان، خاوه نی چه مکی به دخوینده وه ده لئی: (مه به ستم له خراب خوینده وه ی چاک ئه وه یه، ده قه که ده قیکی تری سه رنجرا کیش به ره ه م به یتنی و ده قی دو وه میسه چه ندین ده قی دیکه به یتنیته گوژی).

کیشه ی سه ره کیبی نووسه ری ئه م سه رده مه ئه وه یه، چۆن خو ی له هه موو ئه وه ره گه زانه که ئه ده ب له سه رده مه کانی پیتشودا ره چاوی کردوون و ئیستا له که لک که وتوون و ناتوان ره نگدانه وه ی ئه م جیهانه له توپه تبووه بن، رزگار بکا. نووسه ر که ده یه وی بنووس، ده بینی زمانیکی ئاماده ی له به ر ده ستدایه، ئه گه ر مل بۆ ئه وه زمانه دیرینه که چ بکا، له ئه رکه سه ره کیبه که ی خو ی دوورده که ویتته وه. بۆ ئه وه ی ده ستپاکانه ئینسانی هاوچه رخ به ره جه سته بکا، ئه وا بارت وته نی ده بی له سه ره وه ده ست پیتکا. ئه م له سه ره وه ده ست پیکردنه وه یه ش هه ر دووباره کردنه وه ی هایدگه ره که داوای سووتاندنی کتیبخانه کان و شکاندنی به سته له کی دابونه ریتی (به وه مه به سته ی بگه ینه وه سه ر سه رچاوه ی زمانی یه که م، سه ره تای بوون، ئه وه سه ره وخته ی بۆ یه که مین جار ناو له شته کان نران و ئیستا له ژیر به سته له کی دابونه ریتدا بزر بوون). ده کرد.

سه ره له نو ی نووسینه وه

به پیتی لیکدانه وه ی قالییری و بورخیس کاری ئه ده بی: (به ره ه می تاقه نووسه ری نییه، به لکو ئه نجامی یان به ره ه می هه ولتی فیکری دنیا یه، چونکه هه موو نووسه ری سوود له رو شنبیری پیتش خو ی ده بینی و ده قی نو بی لئ دینیتته به ره ه م و خوینه ریش ده قه که ده وه مه ندر ده کا.) قینسینت لیچ ده لئی: ده ق شتیکی سه ره خو ی یه که گرتوو نییه، کو مه لئ پیتوهندییه له گه ل چه ندین ده قی دیکه دا، میخانیل باختین-یش (۱۸۹۵-۱۹۷۵) پیتی وایه هه موو ده قیک ده نگدانه وه ی ده قیکی دیکه یه.

لای فوکو-ش ته نیا یه ک کتیبی گه وره هه یه، هه رچی ده نووسری له ژیر کاریگه ریتی ئه وه کتیبه مه زنه دایه و ده بیته به شتیکی بچووک لیتی، ئه وه کتیبه گه وره یه ش: ئه رشیفه. به وه دا هه لوه شانده وه خوازان داوای سه رینه وه ی میژوو،

خاپوورکردنی دابونه ریت، سووتاندنی کتیبخانه کان و گه رانه وه بۆ سه فر ده که ن، ده بوو دژی سه ره له نو ی نووسینه وه بوونایه، نه ک بانگه شه یان بۆ کردبا. ده بوو زمان که ده ریری دابونه ریت و میژوو، فه رامو ش بکه ن، نه ک بیخه نه سه نته ره وه. به وه دا (خود: له لایان ئه وه ئاره زوو یه، که هه ر له مندالییه وه سه رکوت ده کريت و بواری پی نادری، خو ی سه ملیتی). ده بوو دژی خودی نووسه ر نه بوونایه و جاری مه رگیان نه دایا.

سه مه ی شه یان

تا هه نووکه هه رچی سه به ارت به زمان، ده ق، نووسه ر، خوینه ر، رو لی میژوو، شیکردنه وه ی ده ق، جو ره کانی نووسین و ره خه نووسراوه، هه لوه شانده وه گو مان له هه مووی ده کا، لیچ سه به ارت به هیلیس میلله ر که هه لوه شانده وه خوازیکی ناسراوه، ده لئی: «شه ی تانیکه سه ما له سه ر لاشه ی قوربانیه کانی ده کات و گایه کی هه لچوو، خو ی کردوو به دوکانی چینی فرۆشیکدا».

هه لوه شانده وه خوازان ته نیا وه ک روو که ش، گو مان له هه موو شتیکی دیرین ده که ن، به گژ لیکدانه وه کو نه کاندایه ده چنه وه له رابردو و یاخی ده بن، ده نا راستییه که ی به شتیکی گرنگی لیکدانه وه کانیان هه ر شته دیرینه کانه، به لام له به رگیکی نویدا. جیتی سه رنجه له بواری پرۆپاگه نده ی چاک بۆ یه کتری کردندا، هینده شه رزان، هیچ بازرگانی به توژی پیتاندا ناگا. به ره ه می بی پیزی یه کتری به شاکاری نه ته وه یی، به سه ر خوینه ری ئاساییدا ساغ ده که نه وه.

جو ن ئیلیس ده لئی: (هه لوه شانده وه خوازه کان که شته کو نه کان به شیوه یه کی نو ی داده ریژنه وه، هینده لووتبلندن، ئه وی له گه لیاندا ناکوک بی، به نه زان و کو نه خوازی له قه له م ده دن. هیچی نو بیان پی نییه، بیجگه له بریندارکردنی نه یاره کانیان و هونه ری ناردنی پو شاککی کو ن بۆ بازاری ئه ده ب، له پاکه تی نویدا). له وانیه که سه هینده ی ئیرامز به قوولی ئه ده بی سالانی په نجای نه خویند بیته وه، که چی کیلله ر که قوتبیتیکی هه لوه شانده وه یه، ئه ویشی پی نه زان و دو اکه وتوو، هه لوه شانده وه خوازان عه رب له ئه و رووپاییه کانه وه تووشی ئه م په تای لووتبلندییه بوون، کورده کانیسه له عه ره به کانه وه تووشی هاتوون.

ئایا ئه وان به چ مه به سته ی دابونه ریت و میژوو مه عریفه خاپوور ده که ن؟ ته نیا له پیتاوی خاپوورکردندا، یان به مه به سته ی رو نانی شتیکی نو ی له که ره سه دیرینه کانی ته لاری میژوو؟ فوکو که میژوو به سه ر ده کاته وه، مه به سته ی سه رکردنیته، ئه وه دان به کو ششی فیکری که سانی پیتش خویدا نانی، هه ولتی، سه رینه وه ی میژوو ده دات و ده یه وی خو بی لئ رزگار بکات.

به پیتی ئه رکیو لۆژیایه که ی فوکو، ئینسان هینده له میژ نییه داها توو، ته مه نی له دوو سه د سال که مته ره و سه ره له دانی ئینسان بادانه وه یه له مه عریفه ماندا و هه ر که شیوه ی مه عریفه مان گو رانی به سه ردا هات، ئینسان بزرده بی، فوکو له

میژووی سیکسه که پیدا له لم بۆچون نهی پاشگهز ده بیته وه. به قسهی خۆی، فۆکوژی نیوهی یه که می سالانی شهست له ژیر کۆنترۆلی سحری بونیاد گه ریدا بووه، دژایه تی کردنی ئەو بۆ مرۆڤخوازی، به تایبه تی له (له دایکبوونی عه یاده) دا، رهنگدانه وهی ئەو جادووه یه، شتر اوسیش پیی وایه ئینسان هیگل و مارکس دایانه یناوه، دهنه جیهان بی ئینسان سه ره به لداوه و بی ئینسانیش کۆتایی دی.

هه لوه شانده وه، ئەو کایه ی گومان تووره ی کردوه، هه یچ به پیروژ نازانی، هه رچی هه یه ته نیا له پیناوی تیکشکاندنا، تیکیده شکیتی، ئەگه رنا هه یچی باشتری پی نییه. ناخر ستراتیژیای هه لوه شانده وه له سه ر بناغه ی (کاولکاری و تیکشکاندن) ی هایدگه ر هه لچناره.

خویندنه وهی دهق

لای بارت ستراتیژیای هه لوه شانده وه بریتیه له:

* دهق ته نیا زمانه.

* سیسته می پیوه ندیی نیوان وشه کان، ئەده بیبوونی دهق دهستنیشان دهکا، نهک گوتار.

* دهق یاریکردنه به دال، بۆ به نهینی هه شته وهی مه دلوول.

* دهق له سنوو و ریساکان یاخیده بی.

* دهق چ مه به ستیکی له هه ناویدا هه شار داوه گرنه نییه، به رژیو بلاویه که ی گرنه.

* دهق وابه سته ی بۆتوپیا و له زه ته جنسیه.

* نووسه ر چونکه سه ره له نوێ ده قیک ده نو سیته وه، بۆیه ناتوانی خۆی به باوکی ده قه که بزانی.

* نووسه ر نه ده سته ی به نووسینه ی دهق کردوه و نه ده توانی کۆتایی پی بهینی، ته نیا میوانیکه که ی ویستی، ده توانی سه ر دانیکه ی دهق بکا.

* خویننه ر سه ره پشکه فلان دال به کام مه دلوول لیکه داته وه. جیاوازی یان دواخستن، یه که یکه له لایه نه گرنه کهانی

هه لوه شانده وه، دریدا مه به سته ی له (Differance) ئەوه یه: هه یچ وشه یه مانایه کی دیاریکراوی نییه، به لکو هه مان وشه

چه ندین مانای جیاوازی هه یه و به رده وام مانای خۆی دوا ده خات و نایدات به ده سته وه. (دال- مه دلوول- دال)، دال

ئه گه ر مه دلوولیکه ی هه بی، مه دلووکه ده بیته وه به دال و ئەم داله نوپیه ش مه دلوولیکه ی تازه ی دیکه ی هه یه و ده یه بیته وه به

دالیکه ی دیکه و به م شپوه یه مانای خۆی ده گۆرێ و دوا ده خات. خویننه ر ده توانی چۆنی ده وی، وا ده قه که لیکه داته وه و

سه ره له نوێ بیووسیتته وه. دهق داخستن ناسی، خۆی به ده سته وه نادا، ته مومژاوییه، له گه ل چه ندین ده قی دیکه دا ده سته ی تیکه ل

کردوه، مه به سته ی خۆی ساغ ناکاته وه، کۆتایی بۆ نییه و هه میسه کراوه یه، هه موو خویندنه وه یه، خویندنه وه یه کی پیشتی

هه لده وه شیتیتته وه و هه یچ خویندنه وه یه ک راست نییه. دهق: قابیلی خویندنه وه نییه، هه ینده په رژیو بلاوه، سه ریکه ی هه یه و

هه زار سه ودا، به چه ندین شیوازی جیاواز ده خویندنه وه. هه رگیز

مانایه کی نه گۆر، جیتی متمانه و ته وای بۆ دیاری ناکری، ته نانه ت بارت پیی وایه (ئه و ی پروای به مانای کۆتایی و دیاریکراوی دهق هه بی، پروای به حه قیقه ته ی پیشو هخت و نه گۆریش هه یه).

ره خنه گری هه لوه شانده وه خواز، نایه وی مانای دهق لیکه داته وه، ده یه وی ئەوه به سه لمیتی که دهق مانایه کی

دیاریکراوی نییه، یان هه ینده ی ژماره ی خویننه رانی مانای هه یه و هه ولده دا ده قه که له ته قینه وه یه کی به رده وامدا بی. لای ئەم

شته سه ره کییه کان، ده بینه لاوه کی، لاوه کییه کان ده بینه سه ره کی. هه لوه شانده وه خواز قاچی دهق ده کاته ئاسمان، له سه ر سه ر

پایده گری و ساختمانی دهق ده روو خینی و چه قه که ی ده گۆرێ. هه یلیس مه لله ر ده لی: (ئه رکی ره خنه گر ئەوه یه به رده له قه که ی

بینای دهق بدۆزیتته وه و به یه هه ژینی تا ته لاری ده قه که، که له سه ر هه ره سه یان بوو، پروو خینی).

نووسه ری بی ده سلات

ره خنه گری هه لوه شانده وه خواز گوایه بۆیه به کۆلانه تاریک و ته سک و پیچا و پیچه کانی ده قه که دا ده گه ری، تا بیسه لمیتی ئەوه

ده قه که یه خۆی ده کاته وه و ئەم ته نیا به چه یه کانی خواره ویدا رۆده چی و هه ولده دات له و رتییه وه لایه نه تاریکه کانیسی قابیلی

بینین بن، لای ئەم، نووسه ر هه ر که له نووسینه ی ده قه که ی بووه وه، ئیدی ده قه که له ژیر ده سلاتی ده رده چی و ده که ویتته به ر

ده سته ی که سانیکی نامۆ، که به پیی توانای رۆشنییری و ئاره زووی خوین لیکیده ده نه وه و هه یچ مه رج نییه، وای

بخویننه وه، وهک نووسه ره که ی پیی باشه. به ردی بناغه ی ستراتیژیای هه لوه شانده وه، رۆلی خویننه ره،

دهق مانای خۆی دهستنیشان ناکا، ئەوه خویننه ره مانا که ی ده دۆزیتته وه. خویننه ر نهک هه ر به شداری له داهینانی ده قدا دهکا،

به لکو سه ره له نوێ ده یووسیتته وه و پرپار له سه ر به ها که ییشی ده دات، لای بارت، خویننه ر ده سته ی پیکه ر و بزویننه رو

به ره مه یته ری ده قه. له روانگه ی تیری ئیگلت و بیس ماشیری-یه وه، له ده قدا

گه لی بۆشایی و شوینی بیده نگ هه ن، خویننه ر ئەو بۆشاییانه پر ده کاته وه و شوینه بیده نگه کان ده هینیته گۆ. ئەم بۆشایی و

بیده نگییانه ئەوه ده رده خه ن، که ده قه که ته وای نه کراوه و ئەوه ئەرکی خویننه ره ته وای بکات. خویننه ر چۆن ده قه که ته وای دهکا؟

ئهمه پیوه ندیی به پاشخانی رۆشنییری، توانای ئەده بی و ناستی په روه رده ی هونه ری هه ر خویننه ریکه وه هه یه. خویننه ر له

رپه ر دوو دا چی خویندۆته وه، کار ده کاته سه ر لیکدانه وه ی نیستی له م تیروانینه وه، ئەوه ته نیا نووسه ر نییه که سه ر قالی سه ره له نوێ

نووسینه وه یه، خویننه ریش هه ر خه ریکه ی هه مان کاره. ته نانه ت ئایدۆلۆژیایش به هۆی بۆشایی و بیده نگییسه وه له

ده قدا ره نگه داته وه، ئەوه ئەرکی ره خنه گره له ناستی ئەو بۆشایی و بیده نگییانه دا هه لوه سته بکات و بیانه یینیته قسه و

ئهو ی دهق نه یوتوه، ئەم به سه ری بکاته وه، ره خنه گر له دپه رکاندا

- (٦) الروح الحية، فاضل العزاوي، دار المدى، (١٩٩٧)، دمشق.
- (٧) برج بابل، د.غالي شكري، رياض الريس للنشر، (١٩٨٩) لندن.
- (٧) القصة القصيرة، ايان رايد، ت: د.منى مؤنس، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (١٩٩٠)، القاهرة.
- (٨) نظريات معاصرة، د.جابر عصفور، دار المدى، (١٩٩٨)، دمشق.
- (٩) الصوفية و السوربالية، ادونيس، (ط٢)، دار الساقى (١٩٩٥)، لندن.
- (١٠) الرمز و السلطة، بييربورديو، ت: د. عبدالسلام بنعبد العالي، دار تويقال، (ط٢)، (١٩٩٠)، الدار البيضاء.
- (١١) الكلمات و الاشياء، ميشيل فوكو، ت: مطاع صفدي، مركز الانماء القومي، بيروت.
- (١٢) جماليات التلقي، ابراهيم السعافين، فصول، عدد(٣)، القاهرة (١٩٩٧).
- (١٣) بلاغة الخطاب و علم النص، د.صلاح فضل، عالم المعرفة، (١٩٩٢)، الكويت.
- (١٤) البنيوية و ما بعدها، جون ستروك، ت: د.محمد عصفور، عالم المعرفة (١٩٩٦)، الكويت.
- (١٥) الكتابة و الاختلاف، جاك دريدا، ت: كاظم جهاد، دار تويقال (١٩٨٨)، الدار البيضاء.
- (١٦) مواقع جاك دريدا ت: فريد الزاهي، دار تويقال، (١٩٨٨).
- (١٧) درس السيميولوجيا، رولان بارت، ت: ع. بنعبد العالي (١٩٩٣)، دار تويقال.
- (١٨) Modern litteranateori Claes Fntzen- berg & Cecilia Hansson Del 2 Studentlitteratur Lund (1997).
- (١٩) الانهمام بالذات، ميشيل فوكو، ت: جورج ابي صالح مركز الانماء القومي، بيروت.

* بۆ ناماده کردنى ئەم باسه كهلكيكي زۆرم له ژيدهرى يهكم بينويه.

بۆ مانای دهق ناگهري، له نيوان ديره كاندا بۆ دهگهري، مشتومر له سهر ئهوه ناكا دهقه كه چى وتوو، باسى ئه و شتانه دهكا كه دهقه كه ليسان بیدهنگ بووه. ئه و خويته رانه يشى هوشيارى كۆمه لايه تيبان له ئاستيكي بلندايه، ده توان كه ليه كانى دهق پرېكه نهوه.

دهسه لاتی خوینەر

دهق ئه گهر خويته رى نه بى ناژى. بورخيس دهلى: (تامى سىو، له ناو سبه كه دا نيبه، له پيگه يشتنى سبه كه و مه لا شو دا به. شيعر يش له ديواندا نيبه، له پيگه يشتنى شيعرو خويته ردايه). بزه ده بى له روانگه خويته ره وه ليكوليه وه له سهر دهق بكرى، خويته ر جوړى زوره: خويته رى ئاسايى، نمونه يى، ليزان و بالا، وهك چۆن ئه گهر دوو كهس له هه مان شه ودا سهرنجى هه مان كۆمه له ئه ستيره بدن. ده شى لاي يه كيكيان له وينه ي كۆترو لاي ئه وى ترين له وينه ي ته ور بچى. ده قيش وهك ئه و كۆمه له ئه ستيره يه وايه، هه ر خويته ره و له روانگه خويه وه ده خويته يته وه.

خويته نه وه و تووتريكي ديا ليكتيكيه، له نيوان پرسياره كانى دهق و وه لامه كانى خويته ردا، يان له نيوان پرسه كانى خويته رو به رسقه كانى دهقدا. ماناى دهق له ناو دهقه كه دا به و نا بى قسه يه بخريته سهر زارى كه نه يگوتبى. ده شى دهق هه ندى مانا و ليكدا نه وه ي جياواز هه لېگرى، وه لى ناشى هينده ي ژماره ي خويته رانى، مانا و ليكدا نه وه له هه ناويدا هه شاريدا. شو بيهاور واته نى (كارى ئه ده بى وهك ئا وينه وايه، ئه گهر گوته رتريك سه بى كرد، نا بى چا وه روانى ره نگدا نه وه ي وينه ي فريشته يهك بكه ين).

بونيادگه رى و هه لوه شانده وه ده لى دوو رووى يهك دراون، لايه نه هاويه شه كانيان گه لى زيتره له جياوازيه كانيان، له گه ل بزبوونى دهق و مه رگى نووسه ردا و جوړه رباوردنيكى فيكرين، تايبه ت به هه لېزارده يه كى ته وروويابى و له زه مينه ي كۆمه لايه تى و كولتورى كوردستانه وه زور دوورن.

١٩٩٩/١١/١٨

سه رچاوه كان

.....

- (١) المرايا المحببة د. عبدالعزیز حمودة، عالم المعرفة (١٩٩٨)، الكويت!
- (٢) كيف اشرح النص الادبي، توفيق فريرة، (١٩٩٦)، قرطاج.
- (٣) المؤلف الصورة في المرأة، صدوق نورالدين المدى، العدد (١٤)، دمشق، (١٩٩٦).
- (٤) قضية البنيوية، عبدالسلام المسدي، دار الجنوب، (١٩٩٥) تونس.
- (٥) آفاق العصر، د.جابر عصفور، دار المدى، (١٩٩٧)، دمشق.